

A white theatrical mask is positioned on the left side of the image, partially visible. The background consists of a draped fabric with a gradient from dark grey to a warm, golden-brown color. The lighting creates soft shadows and highlights the texture of the fabric.

BÍLOU TVÁŘ

ERIK DOMINIK NOVÁK

Erik Dominik Novák

BÍLOU TVÁŘ

BÍLOU TVÁŘ

Bílou tvář zabarví sluneční zář,
i tutéž barvu těla –
Jsi svěží, jsi víc smělá

Zima je na sklonku sil,
a tak si hledáš cíl
Bok po boku, krok s krokem,
chceš kráčet tímhle rokem

V bílou tvář nedá Ti polibek lhář
i přes slad'oučké sliby –
A jiný se Ti líbí

Tak už se lůžka vzdej,
chodidlo na práh dej
Již neplatí, že muži
první k ženám se druží

A rázem, bílou tvář
projasní kalendář
Krok s krokem, jdete světem
A neskončí to s létem –

HRÁČ

Jméno dali Ti Lída,
a jak den za dnem se střídá,
do cesty vstoupil Ti hráč

Hráč na loutnu s flétnou,
a obuví, černou –
Ty srdce mu dáš

On, nejen že zpívá,
i o Tobě snívá
už několik jar

A teď, když se stmívá,
já, jak se tak dívám,
Vy budete pár

CO ZDOBÍ

Co zdobí Tvou duši,
a copak Ti sluší,
je povaha Tvá

Máš dokořán srdce,
a upřímné líce
I dlaň není zlá

Co podají Tobě?
Jen nestálost v době,
kdy zmatený svět

skví ponurou zemi,
vprostřed mezi všemi
již několik let

MÁTONOHA

Máš na čele bouli,
do zavřených dveří vrážíš
Čekáš, otevrou-li
srdce věční samotáři

Málem Mátonoha,
tak se Tobě chvíli říká
Jiná jde se schovat,
když jí voda do bot stříká

Máš na čele bouli,
dávno jedním jseš si jistá,
že na zeměkouli
i skála pohne se z místa

A ráz, z Tvé pozornosti
v stěnách trpělivost ztrácí,
kdo znaven měl kostí
a znal jen domov, a svou práci

Den za dnem si zvyká,
vrátek otevírá s bázní
V rána víc než tichá
náhle kdesi budík zazní

Úsvit v nitru těla
v krátkém čase osud spojí
Duše, kterou chtělas,
s Tebou, před oltář chce dojít

POUPĚ A KŮŇ

Když poupě na záhoně nevzkvétá
Když koní krok se v krocích zaplétá
Když ani Ty sám nevíš, kudy jít
A dávno pozbyls, co znamená snít

Sté, čerpej vody ze dna studánky
A pohlad' hřívu, naplň pohárky
Z nich pocestnému doušky dávej pít
Však sytému vždy pomni, že je syt

Když sytý s hladovým se podělí
Když témuž, jenž strádá, říkáš „Příteli“
I kůň ve stopě přímé najde klid
A poupě našeptá Ti, o čem snít